

Seikkailusta toiseen

Minttu ja Stuart Bickerton tapasivat Thaimaassa juuri ennen tsunamia. Sittemmin pariskunta on muuttanut maasta toiseen, ja usein rahatkin ovat olleet tiukilla. Nyt perhe haaveilee yhteiselosta Espanjassa.

teksti ja ja kuvat Viivi Handolin

Minttu ja Ellie tulevat meren rannalle niin usein kuin pääsevät.

PERHE

Minttu Bickerton, 46, ja Ellie, 12, asuvat Fuengirolassa Espanjan Aurinkorannikolla. Pian Espanjaan muuttaa myös isä Stuart, 48. Esikoinen Sofi, 16, muutti viime syksynä Suomeen lukioon. Kotona asustavat myös kissat Benjy ja Flossy.

”Muutot ovat olleet raskaita ja kalliita. Rahat ovat olleet aina lopussa.”

Minttu, Ellie ja Benji-kissa rakastavat parvekkeelle paistavaa iltaurinkoa.

ähdetään Espanjaan ja etsitään sieltä uudet työpaikat. Näin päättivät tehdä **Minttu ja Stuart Bickerton** vuonna 2018. Minttu muutti lasten kanssa Espanjaan tuon vuoden kesällä. Hänen tarkoituksenaan oli tutkia itselleen ja miehelleen uudesta maasta työmahdollisuuksia ja hoitaa lasten kouluasiat kuntoon.

Alkuperäisen suunnitelman mukaan Stuart Bickertonin piti tulla viimeistään vuoden tai parin päästä perässä.

Mutta sitten tapahtui jotain odottamatonta. Ennen kuin Stuart ehti muuttaa, alkoi koronapandemia, ja molemmat vanhemmat menettivät työpaikkansa. Perheen säästöt sulivat pakollisiin menoihin, eikä Stuartin muutto hänen silloisesta asuinmaastaan Englannista Espanjaan onnistunut.

”Ei ollut muuta mahdollisuutta kuin että Stuart jäi Englantiin töihin, jotta pystyimme ylipäänsä tulemaan toimeen. Espanjasta hän ei olisi löytänyt töitä.”

Nyt Minttu Bickerton ja perheen nuorempi tytär **Ellie**, 12, asuvat Espanjan Fuengirolassa. Myös perheen esikoinen **Sofi**, 16, ehti asua Espanjassa muutaman vuoden, mutta viime syksynä hän aloitti lukio-opinnot Suomessa. Perheen isä Stuart Bickerton puolestaan ei ole vieläkaan päässyt muuttamaan Espanjaan yrityksistä huolimatta.

FUENGIROLAN aurinko on laskemassa läheisten vuorten taakse, ja Bickertonien olohuone värjäytyy pehmeän keltaiseksi. Pöydällä on pinoissa valokuvia vuosien varrelta, perheen yhteisiä muistoja asuinpaikoista ympäri maailmaa.

Tarkoitus on jutella siitä, millaista perheen seikkaileva elämä on ollut: he eivät nimittäin ole 19 vuoden aikana pitkään viihtyneet yhdessä maassa.

Minttu Bickerton kaataa laseihin kylmää ja kuplivaa mustaa teetä, vichyveteen tehtyä. Itsekeksityssä juomasekoituksessa on ripaus Englantia espanjalaiseen tyyliin. Yhdistelmä ei yllätä perheessä, jossa arkea eletään tällä hetkellä kolmessa eri maassa.

Minttu ja Stuart Bickerton ovat eläneet yli neljä vuotta etäsuhteessa. Viime vuosina perhe on tavannut toisiaan kunnolla neljästä kuuteen kertaa vuodessa.

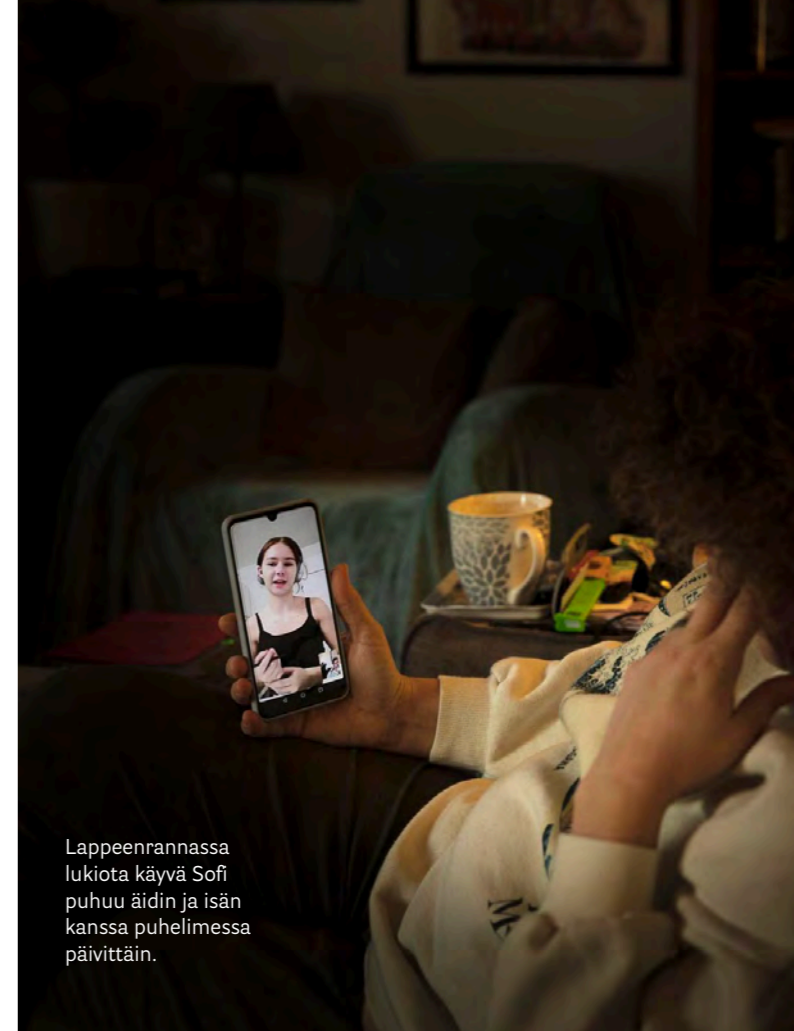
Se on ollut raskasta, mutta onneksi pariskunta on tottunut muutoksiin. Niitä on nimittäin elämässä riittänyt.

Tänä keväänä Stuartin on vihdoinkin tarkoitus muuttaa Espanjaan muun perheen luo, kun etätöistä on saatu sovittua työnantajan kanssa.

Minttu kaivaa kirjahyllystä metalliset kyltit 'Team' ja 'Bickerton'. Ne on ostettu sitä hetken varten, kun Stuart vihdoinkin muuttaa kotiin.

”Me olemme aina olleet tiimi”, Minttu Bickerton sanoo.

UNIVERSUMIN järjestämä avioliitto. Sellaiseksi Minttu Bickerton itseään ja aviomiestään kutsuu. Pariskunnan tarina alkoi parikymmentä vuotta sitten. Vuonna 2000 Minttu oli 24-vuotias ja hänellä oli hyvä työpaikka Suomessa, mutta olo oli kaamea.

Lappeenrannassa lukiota käyvä Sofi puhuu äidin ja isän kanssa puhelimesta päivittäin.

Team Bickerton -kyltit pääsevät seinälle, kun isä muuttaa kotiin.

Thaimaassa asuessaan Stuart ja Minttu elivät tiiviisti yhdessä.

Mintun sydäntä lähellä on erityisesti Aurinkorannikon lasten ja nuorten hyvinvointi.

Talvet olivat olleet Mintulle vaikeita teini-ikästä lähtien. Pimeys ja kylmyys aiheuttivat alakuloisuutta ja masennusoireita.

"En pystynyt näkemään itselleni hyvää tulevaisuutta Suomessa, ja ihmettelin, miksi kituutan paikallani."

Minttu päätti tehdä täyskäännöksen. Hän irtisanoutui ja osti lentolipun aurinkoon. Säästöt eivät riittäneet Karibialle, joten suunnaksi valikoitui Thaimaa. Minttu myi suurimman osan tavarostaan kirpputorilla, loput päätyivät vanhempien varastoon. Mukaan lähti repullinen vaatteita ja muutama tonni rahaa.

Thaimaassa Minttu hakeutui sukelluskurssille. Hän huomasi olevansa lajissa hyvä ja päätti kouluttautua ammattilaiseksi.

Se kannatti, sillä työskenneltyään sukellusopettajana muutaman vuoden hän tapasi joulun alla sukelluslaivalla tulevan aviomiehensä, englantilaisen Stuart Bickertonin.

"Jostain syystä tiesin heti, että haluan tuon miehen kanssa lapsia, vaikka olin ajatellut, etteivät lapset ole juttuni."

Vain päivä tapaamisen jälkeen elämä yllätti isosti.

Elettiin vuotta 2004, ja Thaimaahan iski tsunami. Pian Minttu ja Stuart Bickerton huomasivat olevansa lähes ainoita länsimaalaisia, jotka olivat jääneet Krabille Ao Nangiin kaaoksen keskelle. He ostivat yhdessä baarin ja avasivat sen yhteyteen sukellusliikkeen. Minttu kosi Stuartia viisi päivää tapaamisen jälkeen. Molemmilla oli vahva tunne, että heidät oli tarkoitettu yhteen. Perheen esikoinen Sofi syntyi Thaimaassa parin vuoden kuluttua.

"Pelotti pirusti. Luin aktiivisen synnytyksen opasta kuin raamattua, koska meillä ei ollut varaa olla sairaalassa montaa päivää", Minttu muistelee.

KUN PERHEEN toinen lapsi, Ellie, ilmoitti tulostaan neljä vuotta myöhemmin, perhe päätti muuttaa Eurooppaan. Synnyttäminen Euroopassa tuntui turvallisemmalta. Lisäksi vanhemmat halusivat, että Sofi aloittaisi koulutaipaleen Euroopassa, jossa tukiverkot olivat lähellä.

Perhe muutti Suomeen, mutta talvi oli Minttu Bickertonille edelleen liikaa. Vajaan vuoden Suomessa oleilun jälkeen Bickertonin perhe päätti siis pakata jälleen tavaransa.

Seuraava koti löytyi Englannista, Stuartin kotimaasta. Mintusta ja Stuartista tuntui tärkeältä, että lapset saisivat vahvan englanninkielen taidon ja tutustuisivat toiseen kotimaahansa. Lopulta perhe päätyi muuttamaan myös Englannin sisällä kahdesti töiden perässä.

"Muutot ovat olleet raskaita ja kalliita. Rahat ovat olleet aina lopussa", Minttu sanoo.

"Olemme myyneet tavaroita kirpputorihinnalla ja maksaneet kerta toisensa jälkeen uudet takuuvuokrat. Ja äitini minulla on ollut huono omatunto, kun on pitänyt raastaa lapset pois tutusta paikasta kavereiden ja opettajien luota."

Kavereiden löytäminen aina uudelleen uudesta paikasta ei ole ollut helppoa – ei perheen lapsille eikä aikuisille. Lisäksi Mintun on aina pitänyt keksiä uudessa paikassa uusi työ. Hänellä on ollut yhteensä seitsemän erilaista ammattia.

Englannissa Minttu oli ensin ompelija ja leipoi sitten "gingerbread ladyna" työkeesen pipareita ja kakkuja. Espanjassa hän kokkasi kaksi vuotta Karitan koulun suomalaislapsille.

Espanjan koti on muutaman kilometrin päässä Fuengirolan keskustasta, lähellä luontoa. Parvekkeelta näkyy kauas kukkuloille.

**Minttu kosi
Stuartia viisi päivää
tapaamisen jälkeen.**

Kesät Suomessa
maman ja papan
luona ovat olleet
perheelle tärkeitä.

”Rakkaus pitää meidät yhdessä kaikista vaikeuksista huolimatta.”

”Täytyy olla aktiivinen, tunkea nenänsä joka paikkaan ja löytää ihmiset, joihin voi luottaa, kun turvaverkkoa ei ole”, Minttu pohtii. Haasteista huolimatta muutoissa on ollut paljon hyväkin, ne ovat esimerkiksi auttaneet sietämään muutosta.

SOPEUTUMISTA on tarvittu myös Espanjaan asettumisessa. Alun perin Bickertonit suunnittelivat sukeltavansa espanjalaiseen yhteisöön täysillä. Lapset olivat aloittaneet espanjan opiskelun jo puolitoista vuotta ennen muuttoa, ja heidän oli tarkoitus mennä paikalliseen kouluun.

Ensimmäinen Espanjan-koti löytyi parinkymmenen kilometrin päässä Fuengirolasta. Kovin kauaa perhe ei kuitenkaan ehtinyt ensimmäisessä kodissa asua, sillä asuinpaikka osoittautui ahdistavaksi. Espanjalainen koulu ei vastannut odotuksia, ja paikallisiin oli vaikeaa tutustua.

Nyt Bickertonit ovat asuneet lähes neljä vuotta Fuengirolassa. Kansainvälisessä kaupungissa asuu paitsi vahva suomalaisyhteisö myös paljon ihmisiä eri puolilta maailmaa.

”Olemme kahden maan kansalaisia emmekä täysin kotonamme oikein missään. Kansainvälinen yhteisö sopii meille paremmin kuin kokonaan espanjalainen ympäristö”, Minttu pohtii.

Molemmat lapset ovat käyneet Fuengirolassa Aurinkorannikon suomalaista koulua, jossa on noin 350 oppilasta ja pienen koulun tunnelma. Ellie on nyt viidennellä luokalla.

Minttu aloitti syksyllä sosionomin etäopinnot Suomeen ja on osa-aikaisesti töissä liiketoiminnan kehityspäällikkönä lääkärikeskuksessa.

Perhe on viihtynyt Fuengirolassa hyvin, sillä monella muullakin on samankaltaisia elämäkokemuksia. Monet Aurinkorannikolla asuvat perheet ovat monikulttuurisia ja tottuneet Bickertonien tapaan muuttamaan maasta toiseen.

Perheen koti on muutaman kilometrin päässä Fuengirolan keskustasta Torreblancassa. Kolmen makuuhuoneen ja noin 100 neliömetrin asunto on kahdessa kerroksessa. Pihalla on paikalliseen tapaan uima-allas.

KESÄT perhe on kuitenkin aina viettänyt Suomessa. Parikkalassa, Etelä-Karjalassa on mamma ja pappa, serkut ja ystäviä. Ihana puhtaus ja rauha. Ja lampi, jossa koko perhe rakastaa uida.

Kun perheen esikoinen Sofi ilmoitti haluavansa Suomeenlukioon, vanhemmat eivät yllättyneet. He tiesivät hänen pärjäävän. Viime kesänä Sofi aloitti lukion Lappeenrannassa. Sofi kertoo olevansa päätökseensä tyytyväinen.

”Tykkään kylmästä. Olen suomalainen, joten tykkään Suomesta. Olen huomannut, että Suomi on hitsin hieno maa.”

”En ikinä ajatellut, että esikoiseni muuttaisi 15-vuotiaana pois kotoa. Itse osasin siinä iässä häidin tuskin solmia kengän-

nauhani. Mutta emme tietenkään halunneet pakottaa Sofia asumaan Espanjassa”, Stuart kertoo.

Sofi on joutunut muuttamaan lapsuudessaan paljon, ja usein se on ärsyttänyt. Mutta hän kertoo myös olevansa kiitollinen siitä, että on asunut monessa paikassa.

”Olen oppinut, miten eri maissa pärjää ja miten saa kavereita. Kokemusten vuoksi on helppo puhua ihmisille missä vain.”

Ellielle puolestaan Englanti on ollut aina erityisen tärkeä, vaikka koronapandemian aikana perhe ei voinut käydä siellä neljään vuoteen.

”Minulla on Englannista ikävä kavereita, kauppvoja, suklaata. Mutta Espanjassakin on ihan kivaa, kavereita ja uima-allas”, hän sanoo.

MUTTA ISÄÄ on ikävä. Ja isällä lapsia. Etelä-Englannissa Southamptonissa asuva Stuart soittaa Fuengirolan-kotiin kesken töiden. Hän kertoo kaipaavansa perhe-elämästä eniten ihan tavallista arkea.

Stuart sanoo olevansa kiitollinen siitä, että hän oli neljä vuotta koti-isänä, kun lapset olivat pieniä. Thaimaassa asuessa vuosi jakaantui kahteen: kesät oltiin Suomessa, jossa Minttu paiskoi töitä ja Stuart vastasi kodista ja hoiti lapsia. Talvella vaihdettiin roolia, kun Stuart uurasti sukellusyrityksessä.

Koti-isyys on englantilaiselle miehelle harvinaista, ja Stuart onkin joutunut usein selittelemään vuosien aukkoja cv:ssä.

Stuartin viime vuodet Englannissa ovat olleet työntäyteisiä. Hän hoitaa työkseen hotelliketjun omistajan varallisuutta. Iltaisin hän käy kuntosalilla nollaamassa pään.

Tuhansien kilometrien välimatkasta huolimatta perhe on kehittänyt omia tapojaan olla yhteydessä.

”Ellie lähettää minulle joka aamu kuvan koulumatkaltaan, ja minä lähetän hänelle kuvan työmatkaltani. Sofin kanssa meillä on hyviä rupatteluja. Luulen, että hänen on helpompi olla avoin, kun en ole ihan vieressä”, Stuart pohtii.

Viimeksi isä kävi Espanjassa syyslomalla, ja joulun koko perhe vietti Suomessa. Pitkästä välimatkasta ja pidentyneestä erossaolosta puhuminen saa Stuartin ja Mintun vakaviksi.

Mintun silmissä kimaltaa kyyneleitä, ja sana ’raskas’ toistuu haastattelun aikana usein. Mutta niin myös sana ’love’ eli rakas. Sillä Minttu ja Stuart kutsuvat toisiaan.

”Aivan kuin vanhat parit!”, Minttu nauraa.

NYT PERHEESSÄ on taas alkamassa uusi vaihe. Keväällä Stuart ja Minttu Bickerton saavat viimein asua jälleen yhdessä. Stuart on jo suunnitellut Espanjaan monenlaista puuhaa: hauskanpitoa perheen kanssa, retkeilyä ja padelia esimerkiksi.

Pariskunta ei kuitenkaan edelleenkään haaveile asettuvansa lopullisesti aloilleen. Yksi heidän haaveistaan on asua joskus maaseudulla mahdollisimman omavaraisesti.

”Böndellä eläinten kanssa, poissa yhteiskunnan jutuista. Siellä voisi keskittyä vain omaan elämään. Voisimme asua josain samanhenkisten ihmisten kommuunissa”, Minttu sanoo.

Missä maassa ja milloin, siitä ei ole vielä mitään käsitystä. Mutta ideoita, niitä ei Team Bickertonilta puutu. ■

Ellie on harrastanut voimistelua ja haaveilee teatterikoulusta.

Fuengirolasta on löytynyt samanhenkisiä kavereita, jotka rakastavat reissata.

